

РЕШЕНИЕ

№ 655

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 22.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12548** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № F 441559/16.11.2018г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) - запечатване на търговски обект – кафе-бар „Билкова“, стопанисван от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 5 дни.

В жалбата са изложени доводи, че мярката по чл. 186 от ЗДДС следва да бъде налагана въз основа на ефективно наложено административно наказание, а в конкретния случай наказателно постановление с посочена в него санкция все още не е издадено. Липсата на издадено наказателно постановление води, от своя страна, до невъзможност дружеството да се защити и чрез предварително заплащане на санкцията по този ред и по този начин да се избегне затварянето на обекта. Жалбоподателят изтъква, че констатираното нарушение е само формално и твърди, че по преписката липсват данни да е налице друго нарушение на Наредба № Н-18 и че не е констатирано нарушение, свързано с неотчитане на продажбите. Иска се отмяна на оспорената заповед и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебното заседание по делото жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, в писмено становище и в съдебно заседание

чрез процесуален представител юрк. Т., счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

На 03.11.2018 г. в 18:15 часа органи по приходите при ТД на НАП-С. извършили проверка на търговски обект – кафе-бар „Билкова“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При извършената контролна покупка е установено, че в обекта се издават фискални касови бележки за извършени услуги от въведеното в обекта фискално устройство. В хода на проверката е изискано от търговеца да представи разпечатка на контролна лента на електронен носител (КЛЕН) от фискалното устройство в обекта за периода от 01.10.2018г. до 31.10. 2018г. Такива са представени от управителя на дружеството на 11.11. 2018г. Констатирано е, че за дати 10.10.2018г., 11.10.2018г., 12.10.2018г., 14.10.2018г., 14.10.2018г. и 16.10.2018г. не е отпечатан дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет, като за посочените дни, които са работни, са регистрирани продажби, за които са издадени фискални бонове. С оглед на тези констатации органите по приходите са съставили на [фирма] АУАН № F 441559/11.11.2018г. за нарушение на чл.39, ал.1 от Наредба Н-18/2006г., а на основание с чл. 186, ал. 1, т.1 б. „в“ от ЗДДС началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП издал процесната Заповед № F 441559/16.11.2018г., с която спрямо дружеството е наложена ПАМ – "запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 5 дни“.

Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 26.11.2018 г. Жалбата срещу нея е подадена на същата дата – 26.11.2018 г., т.е. същата е в срок и тъй като изхожда от лице, което е легитимирано да обжалва, се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – ОПР-16/17.05.2018г., директорите на дирекции „Контрол“ е началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ТД на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. С оглед на това и предвид, че издателят на заповедта заема длъжността началник на отдел „Оперативни дейности“ , съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Според чл.186, ал.1, т.1, б.„в“ от ЗДДС, който е бил в сила към датата на издаване на заповедта, на лице, което не спази реда или начина за ежедневно отчитане на оборотите от продажби, когато това е задължително, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни.

Съгласно чл.118, ал.4, т.1 от ЗДДС министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане,

съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Този нормативен акт е Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н - 18 от 2006г.). Съгласно чл.39, ал.1 от Наредба № Н-18 от 2006г., в редакцията към проверката, лицето по чл. 3 отпечатва пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби.

В конкретния случай жалбоподателят не оспорва, че няма отпечатан пълен дневен финансов отчет за посочените дати, въпреки че видно от приложения по делото КЛЕН за тези дни е имало осъществени продажби. След като е имало извършени продажби отпечатването на пълен дневен финансов отчет е било дължимо, но това не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението от чл.39, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г., т.е. неспазване на изискването за ежедневно отчитане на оборотите от продажби, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, т.1, б.„в“ ЗДДС. Въпреки че с измененията в ЗДДС, които са в сила от 01.01.2019г., това основание за прилагане на ПАМ - по чл.186, ал.1,т.1 б. „в“ от ЗДДС е отпаднало, доколкото същото е било приложимо към датата на издаване на процесната заповед, то е било годно да породи сочените в заповедта правни последици. При наличие на визираните в чл. 186, ал. 1, т.1, б. в“ ЗДДС предпоставки, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява дали да наложи или не мярката. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът намира за достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност. Конкретните съображения, които началникът на отдел „Оперативни дейности“ е изложил, са че не се касае за инцидентно неизпълнение на посоченото задължение за отпечатване на дневен финансов отчет, а такова е установено за общо б работни дни в рамките на един проверяван месец. Административният орган се е мотивирал и с това, че дружеството отдавна осъществява търговската дейност и следователно е наясно с конкретните изисквания за нея.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя за накърнено право на защита, предвид издаването на заповедта за ПАМ, без да е налице наказателно постановление. Принудителната административна мярка по чл.186, ал.1 ЗДДС се прилага независимо от ангажирането на административнонаказателна отговорност, което изрично е посочено и в текста на разпоредбата – „независимо от предвидените глоби или имуществени санкции“. Прилагането на ПАМ и реализирането на административнонаказателна отговорност се осъществяват в рамките на отделни, самостоятелни производства и нито ЗАНН, нито ЗДДС поставят тези производства в отношение на взаимобусловеност или друга зависимост. Ето защо принудителната мярка би била законосъобразна, дори ако към датата на заповедта за налагането ѝ няма издадено наказателно постановление.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният административен акт отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора, жалбоподателят следва да бъде осъден да плати на ответната страна, представляване от юрисконсулт, претендиращ разноски, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № F 441559/16.11.2018г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: